

26

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA

DE
SPASMO IN GENERE

QVAM
AVSPICE SVMMO NVMINE
ET CONSENSV
GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE

IN ALMA ET PERANTIQVA HIERANA

SVB PRAESIDIO

DN. D. HERMANNI PAVLI JVCH

SACRI PALAT. CAES. COMITIS
FACVLTAT. MEDIC. SENIORIS PATHOL. ATQVE PRAX PROF. PVBL., ET
ADSESSORIS PRIMARII SERENISS SAXON. DVCVM VINARIENSIS
ET GOTHANI CONSILIARII AVLICI ET ARCHIATRI
NEC NON ACAD. CAESAR. NAT. CVRIOS.
COLLEGAE

PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS AC PRIVILE-
GIIS LEGITIME CONSEQVENDIS

PVBELICO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT

AVCTOR ET RESPONDENS

IOHANNES ERNESTVS GRAFF

RENDELIO- WETTERAVIVS.

IN AVDITORIO MAIORI COLLEGII MAI. HOR. CONSVET.
D. III. MAI. MDCCLV.

ERFORDIAE,
Stanno HERINGIANO ACAD. TYPOGR.

26

DISSERTATIO IN AVGVRAIS MEDICA

DE

SPASMO IN GENERE

QVAE

AVSPICE SVMMO N. MIN. ET

CONSENSV

GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE

IN AVIA ET PAVLIVIA HIES

IN PAVLIVIA

DN. D. HERMANNI PAULI VCHI

AVIA

AVIA ET PAVLIVIA HIES

PRO GRADV DOCTORIS

AVIA ET PAVLIVIA HIES

AVIA ET PAVLIVIA HIES

IOHANNES ERNESTVS GRAFF

AVIA ET PAVLIVIA HIES

AVIA ET PAVLIVIA HIES

AVIA ET PAVLIVIA HIES

AVIA ET PAVLIVIA HIES

§. I.

antequam ad spasmus ipsum explicandum
me accingam, prius musculorum fabrica
ex anatomicis repetenda est, quo eo distin-
ctius horum actio naturalis & præternatu-
ralis intelligi possit. Ut vero hæc eo accuratius pa-
teant, antea fibræ simplicis corporis humani fabricam
præmittere placet.

§. II.

Est vero fibra simplex s. fibrilla, particula mini-
ma solida secundum longitudinem extensa; & fibra
pars corporis humani solida ex fibrillis composita.
Tenuissima hæc ac teretia fila ex particulis tantummo-
do terrestribus mediante glutine quodam inter se co-
hærentibus, constant, id quod unico probari potest ex-
perimento, quod ita se habet. Si varia corporis hu-
mani solida comburimus & calcinamus, deprehen-
dumus eis pristinam constare figuram & terrestres ea-
rum moleculas aliam alii manere perinde ac antea con-
tiguas, sola earum cohæsiōne pereunte, quam tamen
illis illico restituere valemus, simul atque ejusmodi fi-
bris, quarum terrea corpuscula mutuo suo nexu ab-

exustione omnino fuerant exsoluta, determinatam aquæ vel olei copiam addimus.

§. III.

Quum itaque partes solidæ combustæ aqua vel oleo illis affuso cohæsiõnem pristinam impetrent, & id jure meritoque causâ alicujus effectus reputetur, quoposito statim & semper ponitur effectus, in confesso erit, non posse ullum aliud nisi aqua vel oleum in simplicibus fibris existere causam cohærentiæ. Quo hæc clariora evadant, ex physicis hic inferendum est, particularum minimarum corporis eujuscunque cohæsiõnem eo majorem esse, quo pluribus sese contactus punctis contingunt; contingent autem sese mutuo punctis numerosioribus quo plus massæ continent, hoc est, quo plus materiæ, supposita eadem qua antea utebantur magnitudine, complectuntur, ex dictorum corporum particularum pondere seu gravitate specifica æstimandæ. Jam vero cum fibrarum ultimarum primordia esse dixerim mere terrea, omnis vero terra quod natura admodum friabilis, valde porosa esse & in superficie aspera videatur, nihil fere dubii est, quin hæc etiam terrea fibrarum elementa ejusmodi sint. Sed quum ejusmodi corporum deprehendarur mutuus nexus admodum infirmus, quia paucis duraxat sese contingunt punctis, intellectu facile est, nec terrearum istõrum elementorum, quæ fibræ minimæ fundamentum ponunt cohærentiam futuram esse satis firmum, nisi numerus punctorum contactus iis augeretur. Natura igitur provida ut terrestria hæc primordia mutuos amplexus implicarent arctiores, iis prospexit

spexit gluten, quoddam nempe aquam & oleum, quod scabram eorum superficiem complanat, lavigatque, quo iisdem hac ratione longe plura contactus puncta conciliantur, quibus vero geminatis & multiplicatis ipsa quoque hæc fibræ minimæ corpuscula se arctius inter se esse complexura, inque arctiorem coherenti-
am ventura, non sane ullius est dubitationis.

§. IV.

Cum igitur omnes corporis humani partes solidæ ex talibus fibris conflata esse deprehendantur, fibra vero muscularis differat a fibra simplici, differentia illa quæ fibræ simplicem & muscularem intercedit nunc indicanda venit. Quam difficile vero sit hanc differentiam indicare ex anatomicorum scriptis patet. Quidam enim hanc, alii iterum aliam tradunt harum fibrarum structuram, & licet in hac detegenda multum sudauerint, eandem tamen nondum ita detegere potuerunt, ut nihil dubitationis de hujus structura restitaret. Quoniam igitur hæc ita sint, a me nemo expectabit, ut fibræ motricis interiores recessus ipsi velut reclusos exhibeam, & illius oculis subjiciam spectandos, declarando, qua ratione liquidorum in eos illapsus ejusmodi fibras in rugas plicare & contractionem reddere, brevi postea vero remittere & porrectionem rursus longioremque favere valeat: hoc enim altius est majusque quidquam, quam ut perspicere multo minus explicare valeamus, fibræ carneæ interioribus nondum ita videndi nostro sensui patefactis, ut nobis id dilucide & perspicue expedire conaturis, necesse esset.

homo musculo & muspe Sani V. mabbono utiq; utiq;
 Ne igitur fibræ motricis fabricam contemplatu-
 ri errore implicemur, quod de ea tam variæ tamque
 dissidentes esse cognoscantur opiniones, ut perspicere
 quid in unaquaque earum verum sit sincerumque sum-
 mæ certe sit difficultatis in fibra hac detegenda perspi-
 cacissimi Boerhaavii vestigiis insistere mihi placitum
 est, quippe qui omnium optime illam, quantumvis
 modo conjectura tamen vero simillima videtur esse af-
 sequutus. Neque hoc unquam mirum videri poterit,
 dummodo ipsemet ejusmodi fibras motrices unquam
 propius inspexerit altiusque, utpote quarum tam in-
 credibilis esse deprehenditur exiguitas, ut nec ullius
 oculis unquam tam acerrimus fuerit videndi sensus,
 qui singulas hujusmodi fibras consequi & eruere po-
 tuisset. Quodsi enim musculi cujuscunque fibrarum
 dissolveris contextum, cum semper quosque etiam
 diffundendo & separando porrexeris, in fasciculos alios
 atque alios deinceps minores exilioresque divides, a
 toto musculo, cui intexti sunt nihil omnino abluen-
 tes: quia æque ac torus, cujus nexu exfoluti sunt mu-
 sculus suo ipsius ventre carneo, tendinibus & cellulosa
 vagina utuntur. Quos minores si pari ratione retexe-
 re perseveraveris, eos denuo nunquam non in alios
 quidem sensim sensimque minutiores tandemque mi-
 nimos itidem dehiscere spectabis, tamen pariter toti
 musculo simillimos: unusquisque enim illorum rur-
 sus ex fibris multo minutionibus constabit, pariter sua
 ipsius tela retis in modum, ex omni varietate vaso-
 rum contexta, involutis. Et quanquam has quaque
 muscu-

musculares fibras similiter suo mutuo nexu exfolvere tentaveris, non tamen sine magna animadvertes admiratione, vel eas ex innumerabilibus aliis longe exiguioribus esse adhuc in ejusmodi fasciculos coactas & celluloso quodam involucre circumseptas, tantum abest ut ultimæ forent. Ac profecto quousque etiam in fibris hæc alia ab alia disjungendis fueris progressus, non tamen unquam singulares fibras motrices oculis deprehendere tibi integrum erit. Quum vero omnis in infinitum progressus per se absurdus sit, ipsa sana ratio finem quoque eorum ac terminum dicitat. Ultima ergo hæc fibra in alias carneas non amplius dividua, illa est quam muscularis nomine appellare solemus; nec quisquam dubii est, quin similiter ac totus musculus suo ventre & tendineis extremitatibus fuerit instructa.

§. VI.

Varias quoque fovent autores sententias ad ortum harum fibrarum muscularium declarandum. Quidam enim illorum eas ab arteriis, alii a venis, quidam a nervis, & iterum alii ab omnibus his in unum corpus confusis oriri dicunt. Probabilior mihi videtur sententia eorum, qui carneas hæc fibras nervorum esse propagines asserunt. Nam commemorabile est nervum musculi corpus subeuntem vix brevissima via in eo emensa, statim se in ejus interiora abdere, & partim tunica communi omnes fibras medullares investiente relicta, fibras longitudinales musculorum inter se conjungere; partim nostris oculis plane se subducere; arteria e contrario musculum ingressa, iter suum

suum in eo, spatio multo longiori pergente & in plures satis spectabiles ramos, qui sensim sensimque in graciliores atque exiliores diffunduntur, se explicante. Nisi enim nervus, qui musculi penetralia intravit, innumeris ramis dispersus in ejusmodi fibras abiret carneas, non satis causæ erit, cur non ita multo post a suo in musculum introitu tam latebrosè a nostro conspectu se occultet, velutque evanescat, vix ullo ejus vestigio in musculi recessibus interioribus relicto & comparente. Neque illud notatu indignum est, quod universæ musculi cujusdam fibræ tepida aliquoties lotæ & prolata, rubellum istum quem præ se ferunt colorem penitus exuant, & albedinem induendo nerveis fibris quam proximæ accedere videantur, quemadmodum id cuivis nullo negotio comperire facillimum erit, dummodo vasa musculi cujuspian aqua eluerit, quo facto ipsi spectatissimum erit, motrices fibras eundem habitum, qui nervorum est referre, ita ut jures eas mere esse nerveas. Tandem quoque sententiæ meæ favere videtur, quod non deprehensus ullum in musculo fueris punctum, quin satis exquisite sentiat, & motu cieatur. Quodsi enim acutissimo quodam instrumento musculum quemcunque in animali vivo & paulo ante extincto pupugeris, liquido cernes eum statim motu longe citiore & vehementiore agitari, argumento haud sane levi, carnea ejus stamina ortum potissimum suum debere nervis, musculo immerfis.

§. VII.

Considerata nunc fibræ motricis structura opportunum mihi jam esse videtur disquirere, quonam fluido

do motus harum fibrarum absoivatur. Cava continere has fibras nemo dubitat. Haud difficile quoque erit dijudicare, sanguinem, lympham, serum, tubulos illos minimos ingredi non posse, quoniam omnes dictorum fluidorum partes oculis nostris microscopio adjutis facile conspiciantur, orificia vero dictarum fibrarum nullo modo oculis attingantur. Quoniam vero, ut mea est sententia, fibræ motrices ex nervis suam ducunt originem & ut continuum nervi considerari possunt, facile erit perspicere, nullum aliud fluidum easdem continere posse, nisi illud quod nervi vehunt. Quum vero fibræ motrices colorem rubrum in corpore humano præ se ferant, nonnullis verosimile videbitur, rubrum hunc colorem nonnisi a sanguine quod fibras motrices ingrederetur, proficisci; sed hi probe perpendant, quamvis fibræ motricem tela cellulosa, multis vasibus sanguineis prædita circumvolutam esse, quæ materia rubra repleta, incauto sæpe imponunt contemplatori.

§. VIII.

Tametsi itaque sanguis angustissimis fibrarum meatibus excludatur, utpote fluidum longe subtilius, quod per nervorum tubulos continuo accedit, duntaxat recipientibus, exploratissimæ tamen veritatis est, experientiarum & sensuum fide satis testatæ, sanguinem non minus quam nervorum succum ad motum fibrarum inducendum esse necessarium, sicuti ex mox adducendis experimentis liquidius apparebit, tametsi non negaverim, liquidi nervei partes in hoc motu exsequendo fere esse præcipuas. Quomoda vero hoc fluidum subtilissimum motum exciter in canaliculis istis minimis,

mis, hoc loco expedire non facile audeo, ut vero eo clarius appareat, fluidum nerveum esse præcipuam motus fibræ muscularis causam, sequens adducam experimentum. Nervo ligato, compresso, discisso aut alio modo læso, statim deprehendes partem istam musculosam, ad quam hic nervus fertur perdere omnem sensum & motum, manifesto indicio, omnem sensum & motum musculis a nervis accedere. Ligata vero arteria musculum subeunte, nervo in tacto relicto, omnis quoque motus cessat, hoc tamen discriminis interest inter nervi & arteriæ ligaturam, quod statim motus ille evanescat, simulac nervus ligatur, in arteria vero non continuo intereat, sed aliquamdiu superstes sensim pededentimque relanguescens demum conticescat.

§. VIII.

Qua quidem ratione quum nervo ligato confestim muscoli ad motum exsequendum succedat impotentia, quæ arteria constricta demum aliquando post sequei observatur, ipsa meridiana luce clarius inde cuicumque appariturum esse existimem, nervorum succum primas ac præcipuas tenere in fibrarum muscularium motibus exercendis, sanguinem vero secundarum esse partium in iis administrandis. Quid vero & quantum habeat momenti ad eum efficiendum, an quoque fibras inter agendum in rugas colligat, an vero easdem contractas retendat? id nec mihi nec ulli alii indubitate designare est integrum.

§. X.

Explicata nunc musculorum structura, earumque actione quantum scopo meo præsentis sufficit, ad actiones

nes præternaturales fibrarum muscularium progredi-
or. Aperit sese mihi hic campus multarum opinionum;
eam vero ex illis eligam, quam rationi maxime con-
sentaneam esse arbitror.

§. XI.

Est itaque spasmus contractio fibrarum muscula-
rium major, quam opus est ad sanitatem. Quoniam
vero quævis fibrarum muscularium contractio, ut plu-
ribus supra §. IX ostensum fuit, ab influxu fluidi ner-
vei in fibras musculares dependeat, & effectus suæ cau-
sæ sit proportionatus, nemo quoque inficias ibit, spas-
mum tanquam majorem harum fibrarum contractio-
nem a majori hujus fluidi in fibras musculares influxu
dependere. Quicquid ergo hocce fluidum ita determi-
nat, ut majori in copia in partes musculosas irruat, id
quoque causa erit remota spasmii.

§. XII.

Ex pathologia constat, solutionem continui esse
plenariam cohæisionis sublationem duorum aut plurium
elementorum constituentium continuum quoddam.
Hac definitione præmissa eo facilius intelligi poterit de-
finitio de irritatione, quæ sequentibus comprehenditur
verbis. Est nempe irritatio, major fluidi nervei influ-
xus in fibras musculares a solutione continui harum
partium oriunda. Qua ratione major fluidi nervei ad-
fluxus versus fibras musculares exciterur, a solutione
continui fibrarum muscularium nondum in clara luce
positum est, etiamsi negari non possit, eum semper in
solutione continui musculorum adesse. Hoc enim se ita
habere, docet experientia. Si enim musculo cuidam

applicatur instrumentum quoddam acutum, statim videbis majorem fieri fluidorum & præcipue fluidi nervi adfluxum, quod ex subsequenti majori actione facile colligitur. Quum itaque quamvis irritationem fibrarum muscularium sequatur major succi nervosi adfluxus in easdem, & hic determinet majorem actionem §. XI, hæc vero dicatur spasmus, quamvis irritationem ut sequatur spasmus necesse est.

§. XIII.

Quum acrimonia sit talis fluidorum mixtio, qua gaudent vi menstrua p. pp. pathol., & vis menstrua sit vis solutionem solidi producere valens p. pp. chem., necessario sequitur, humores acres solutionem continui producere debere; quod si ergo hoc fiat in fibris muscularibus, necessaria erit irritatio §. XII, & consequenter spasmus. Experientia hanc propositionem quoque confirmat. Novimus enim acrimoniam urinæ spasmos vesicæ producere, si mucus in statu naturali eam obducens deficiat. In cardialgia a cruditatibus acido viscidis ventriculi oriunda idem quoque videndum est. Correctis enim cruditatibus his per absorbentia & digestiva, cessat ista irritatio ventriculi & cardiae, consequenter quoque spasmus cardiae seu cardialgia.

§. XIV.

Partes arsenicales sunt particulae acres terrestres, volatiles. p. pp. chem. Tales vero particulae quum spasmum producere possint, si in corpus deferuntur §. præced., patet quoque ratio quare partes arsenicales spasmos producant in corpore nostro. Hanc propositionem itidem confirmat experientia. Nam metallicæ
læ

læ cum mineris arsenicalibus ut cupreis & saturninis operantes, atrocissimis corripiuntur spasimis, quos morbum saturninum vocare moris est.

§. XV.

Sanguis spissus vasorum obstructions producit, p. pp. pathol.; adeoque quum sanguis a tergo obstructionis perpetuo accedat, necessaria est distensio vasis ante punctum obstructionis; consequenter quoniam fibris muscularibus vasa sint intertexta, necessariae erunt distensiones fibrarum muscularium, has vero, quum sine continui solutione existere non possint, excipiet irritatio, consequenter spasmus §. XII. & XI.

§. XVI.

Viscidum quoniam fortiter parietibus vasorum adhæret, obstructionibus ansam præbere potest p. pp. pathol., consequenter etiam spasimis §. præced.

§. XVII.

Principia docent pathologica, orgasmos humorum sequi obstructions vasorum; hæ vero quum spasmos producere possint §. XV, patet quare hoc morbo laborantibus spasmi nascantur. Et quum sub plethora commota nonnisi intelligatur plethora cum orgasmo connexa, patet quoque ratio, quare plethora commota spasmos producat in corpore. Consentit his quoque experientia. Conf. IVNCKERI therap. special. pag. m. 9.

§. XVIII.

Ponamus excretiones naturales supprimi, tunc fluidum hac ratione non excretum hærebit in vasis excretoriis hanc materiam majori quantitate, adeoque vasa mirum in modum extendentur, consequenter quo-

quenter quoque fibræ musculares quibus hæc vasa intertexta sunt, consequenter oritur solutio continui in his fibris, consequenter irritatio, consequenter spasmus. Exinde intelligere possumus, cur suppressiones hæmorrhagarum naturalium, nec non sudoris sufflaminatio-nes spasmi sequantur? Cur opifices in aquis frigidis operantes spasmiss adficiantur.

§. XIX.

Quum congestio nonnisi coacervatio fluidi in vasis quibusdam sit, & majorem fluidorum accumulatio-nem sequatur major vasorum distensio, hæc vero producat majorem fibrarum muscularium distensionem, hanc vero excipiat irritatio, patet quare congestiones spasmos producant. Exinde intelligimus rationem, cur inflationes hepatis & lienis cum spasmiss soleant esse connexæ.

§. XX.

Quoniam sub excretionibus exacerbatis intelligan-tur excretiones tanti gradus, ut corpus inde debilitetur, & harum excretionum causa nonnisi major vasorum distensio esse possit, hæc vero distensio producat fibra-rum muscularium distensionem; adeoque solutionem continui, consequenter irritationem, patet quare excre-tiones exacerbatae spasmos producant. Exinde intelli-gimus rationem, quare hæmorrhagias nimias, sudatio-nes excedentes spasmi excipiant?

§. XXI.

Quoniam compressio est abolitio cavitatis vasis cu-jusdam, quæ sit a vi externa, parietes vasis ad axin pel-lente, necessario impeditur transitus fluidi per vasa compressa, consequenter sanguis a tergo urgens di-
sten-

stender vasa, hæc vero fibras musculares, adeoque orientur irritatio, consequenter spasmus. Intelligitur inde, cur fartores & qui pro illorum more ad libros sedent litterati pedibus scilicet sibi incumbentibus, spasmos in furis, & deinde etiam podagram facilius aliis concipiant.

§. XXII.

Ponamus vasa quædam esse soluta, fibræ ergo horum vasorum quoniam sunt elastica retrofilient, diameter ergo vasorum imminuitur, adeoque crassior sanguinis portio per vasa ista transire non poterit, consequenter quiescet; quies vero fluidi in vase dicitur ejusdem stasis, adeoque hæc erit necessaria; quoniam vero sanguis a tergo urget, sequitur distensio vasis, consequenter quoque distensio fibrarum muscularium, consequenter irritatio & spasmus. Exinde clarum est, quare vulneratis & exulceratis partibus spasmi superveniant.

§. XXIII.

Cum in ætate proveciori vasa & fibræ fiant rigida, obstructions quoque & stases fluidorum huic ætati familiares erunt; hæc vero quum spasmos producere possint §. XIII, etiam ætas provecior spasmis frequentius, quam alia ætas vexabitur.

§. XXIV.

Et quoniam sexus sequior hæmorrhagiis frequentioribus obnoxius sit, & hæc excretiones sanguinea teste experientia iis frequentissime supprimantur, hæc vero causæ esse possint spasmodorum, §. XVIII. patet quoque ratio, quare sexus sequior frequentius spasmos patiat, quam sexus potior.

§. XXV.

§. XXV.

Explicatis igitur hactenus causis spasmodorum, ad effectus seu ad symptomata hujus morbi progredior. Docent vero observationes, sequentia in iis, quæ hoc morbo vexantur subjectis, comparere symptomata. Conqueruntur ægri 1) de dolore modo pulsatili, modo urente, modo lancinante, modo tendente, modo gravitante. 2) De æstibus volaticis & commotionibus febrilibus. 3) De nimia sensibilitate contra frigus & calorem externe ad corpus admissum 4) excretionibus tandem moderate succedentibus, præcipue transpiratione suborta, spasmos solvi, observantur.

§. XXVI.

Quoniam in omni spasmo adest solutio continui fibrarum muscularium §. XII, & hæc ex nervis suam ducunt originem, quoque aderit in spasmo solutio continui nervosi, hæc vero quum sit causa doloris p. pp. pathol. hic quoque in spasmo aderit. Cum vero ex hactenus pertractatis constet, spasmodorum causas ratione quantitatis & qualitatis diversas esse, & causarum diversarum diversus sit effectus, etiam dolores spastici diversi erunt, ratione quantitatis & qualitatis. Patet igitur ratio diversitatis dolorum n. 1. hist. morb. §. XXV enarratorum.

§. XXVII.

Quum nervi adficiantur in spasmodis §. XXV. XXVI, & hi adfecti sint admodum sensiles p. exper. patet ratio phænomen. n. 3. histor. morb. recensiti.

§. XXVIII.

Anatome nos docet, cutem per cava corporis, nempe anum, os, nasum & reliqua ad interiores partes &

& præcipue ad viscera penetrare, illarumque tunicam
 exteriorem efficere, prætereaque huic cuti multas fibras
 musculares intertextas esse conf. SCHARSCHMID.
 tab. splanchnolog. p. m. 1. & 3. Patet itaque ut si in
 viscere quodam magnæ adsint distensiones vasorum,
 quæ vel ab obstructione, compressione vel constrictio-
 ne proveniunt, necessario tum distensionem fibra-
 rum muscularium, ita & spasmus sequi. Quoniam
 vero hæc cutis est continuum quoddam cum cute
 peripheriam corporis ambiente, hicce spasmus per pe-
 rimetrum corporis propagabitur, qui deinde sub spas-
 mi peripherici nomine notus est. Quum vero spas-
 mus periphericus sit unum febris requisitum p. pp.
 pathol. & unum vel alterum febris requisitum dicatur
 commotio febrilis, patet quoque ratio, quare in spas-
 mis nonnunquam adsint commotiones febriles, si nem-
 pe in visceribus, aut in aliâ parte interiori, quæ dicta
 membrana investitur, oborti fuerint. Quoniam vero
 commotiones febriles æstibus volaticis soleant esse sti-
 patæ, patet quoque ratio, quare in spasms æstus vola-
 tici compareant, si nempe commotiones febriles præ-
 sto sint.

§. XXIX.

Cum per sudorem & reliquas excretiones natura-
 les multa fluida corpori subducantur, etiam distensio
 vasorum imminuetur tali excretionem, consequenter quo-
 que causæ istæ cessant per quas spasmus ad actum du-
 cebatur, consequenter quoque spasmus ipse. Patet ergo
 ratio cur spasmi solvantur, si sudor prorumpat in cor-
 pore

C

pore aut aliæ quædam excretiones vel sanguineæ vel ferofæ.

§. XXX.

Considerato itaque spasmō pensitatisque ejus causis & symptomatibus, reliquum nunc esse existimo ejus species hic enumerare eaque paucis tantum definire. Hæ vero ut plurimum sunt

Arthritis vel spasmus cum dolore atrocissimo, qui in partis musculosæ quibusdam punctis circa articulos oboritur: dividitur in vagam & fixam, prior cum loci mutatione est connexa, posterior vero minus.

Chiragra est arthritis manuum.

Malum ischiadicum est arthritis coxarum.

Gonagra est arthritis flexurarum genuum.

Podagra est arthritis pedum.

Rheumatismus est spasmus cum dolore, qui in partis musculosæ quibusdam punctis, sed non circa articulos oboritur.

Hemicrania est rheumatismus circa tempora.

Spasmus paracelsi fixus est rheumatismus circa regionem ossis sacri.

Lumbago est rheumatismus circa musculos lumborum.

Tetanus est spasmus, quo totum corpus ita corripitur, ut in situ recto immotum persistat.

Catalepsis est spasmus, quo corpus in tali situ persistit, quem ante illius adventum habebat.

Emproptotonus est spasmus, quo corpus prehensum antroorsum incurvatur.

Opisthotonus est spasmus, quo corpus prehensum retroorsum incurvatur.

Spas-

Spasmus cynicus est spasmus oris, quo angulus labiorum unius lateris versus maxillam inferiorem adducitur.

Risus Sardonius est spasmus oris, quo anguli labiorum a se invicem vel magis removentur, vel ad se propius adducuntur.

Asthma convulsivum seu spasticum est spasmus musculorum pectoris & laryngis. *Incubus* vero est asthma convulsivum durante somno natum.

Contractura est spasmus tendinum circa articulos.

Convulsio dicitur spasmi in parte quadam musculosa continua reciprocatio. *Epilepsia s. morbus comitialis*, est convulsio universalis. Plura quidem immo ponderosiora de spasmis ejusque speciebus adhuc in medium proferenda fuissent si limites speciminis Academici transgredi voluisssem; sed sufficiant hæc pro minerva tenui & ingenii modulo quæ de hac materia protuli, in votis nihil amplius habens, nisi ut benignitas lectorum omnia in benigniorem interpretari velit partem.

00 A 6283

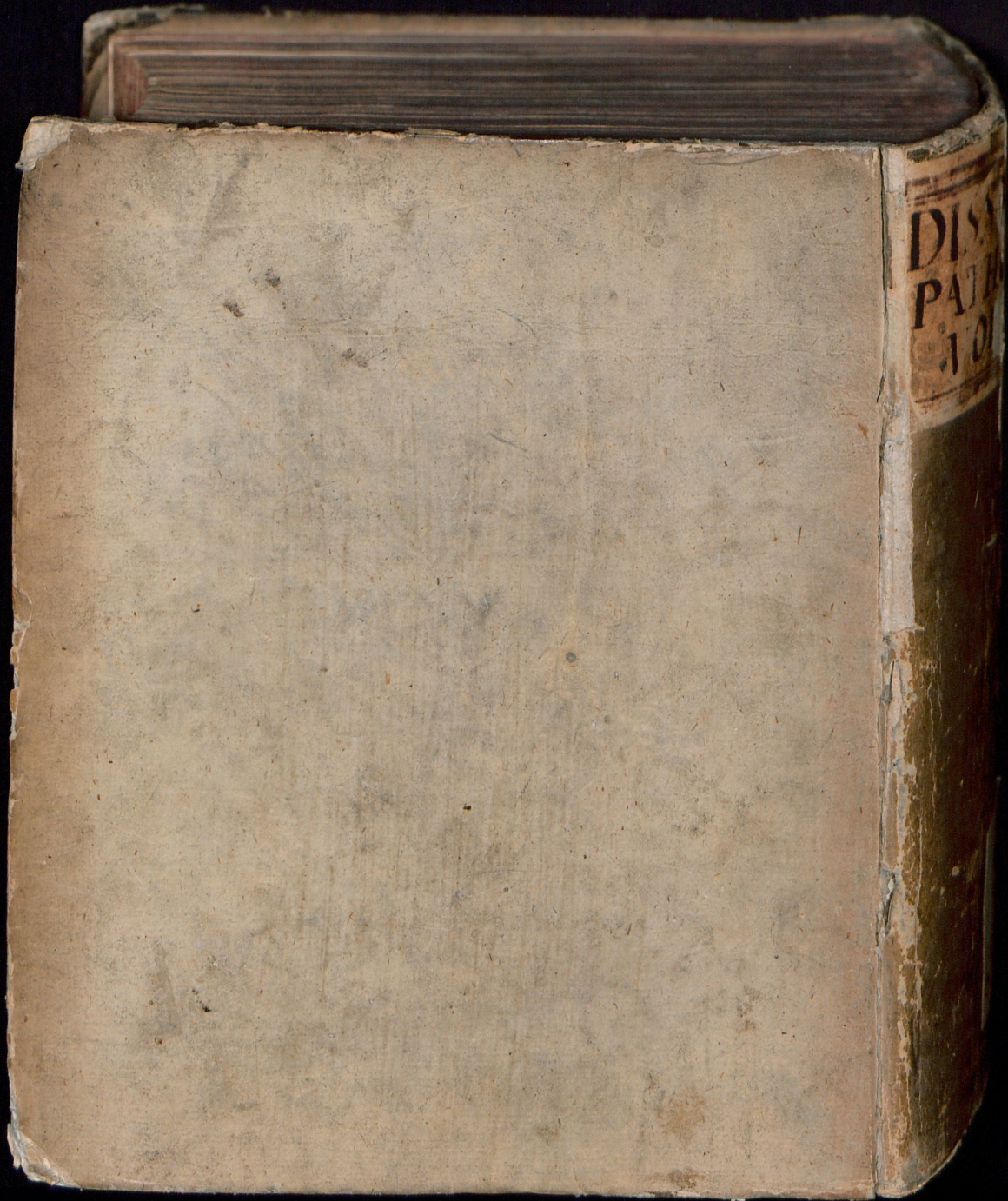
ULB Halle 3
002 828 154

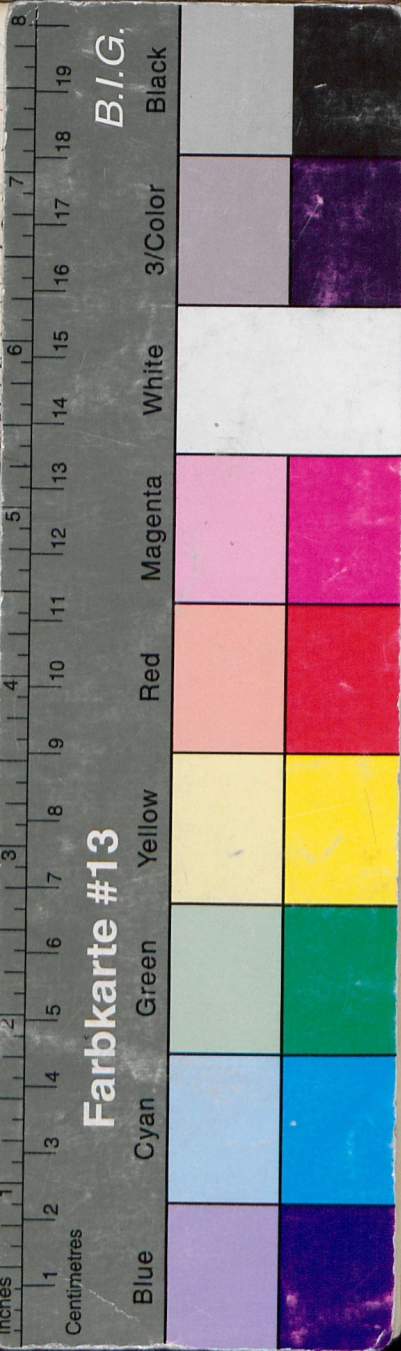

SB

Retro ✓

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA

DE
SPASMO IN GENERE

QVAM
AVSPICE SVMMO NVMINE
ET CONSENSV
GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
IN ALMA ET PERANTIQA HIERANA
SVB PRAESIDIO
DN.D.HERMANNI PAVLI JVCH

SACRI PALAT. CAES. COMITIS
FACVLTAT. MEDIC. SENIORIS PATHOL. ATQVE PRAX PROF. PVBL, ET
ADSESSORIS PRIMARIJ SERENISS SAXON. DVCVM VINARIENSIS
ET GOTHANI CONSILIARII AVLICI ET ARCHIATRI
NEC NON ACAD. CAESAR. NAT. CVRIOS,
COLLEGAE

PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE IN MEDICINA HONORIBVS AC PRIVILE-
GIIS LEGITIME CONSEQVENDIS

PVBLCO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT
AVCTOR ET RESPONDENS
IOHANNES ERNESTVS GRAFF

RENDELIO-WETTERAVIVS.

IN AVDITORIO MAIORI COLLEGII MAI. HOR. CONSVET.
D. III. MAI. MDCCCLV.

ERFORDIAE,
Stanno HERINGIANO ACAD. TYPOGR.